

Dreptul la recurs

Nicu Hăloiu

Dreptul la recurs

Ai rămas în mine atâtea ani la rând,
cât eu te-am tot udat cu amintire,
mi-ai fost într-una cel mai tainic gând,
și când ai înflorit, mi-ai fost iubire!

Și te-am strigat de multe ori plângând,
mi-era așa de greu că am plecat
am tot trăit cu teama c-ai uitat
când ochii-ți verzi mă priveau rânzând!

Te strigam iubita mea, mereu
și sufletu-mi era dorință și suspin
și mă rugam la bunul Dumnezeu,
să-mi dea recurs acestui crud destin!

Și tot mai goi anii mei s-au scurs
și te-am strigat într-una și-ai răspuns
și-am fost atunci de un gând pătruns,
că Dumnezeu mi-a dat dreptul la recurs!